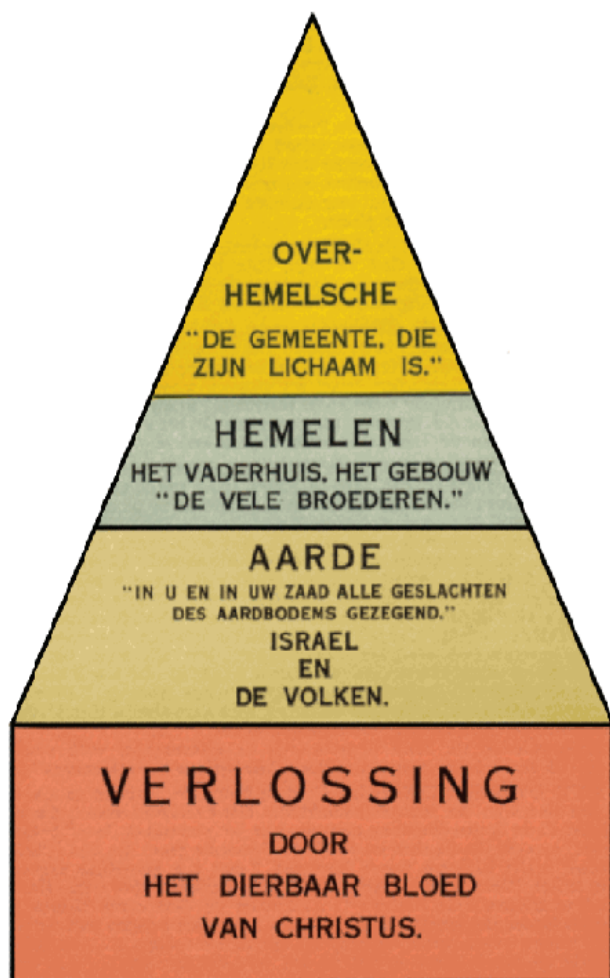


Drie Sferen van Zegening



DRIE SFEREN VAN ZEGENING

HET oogmerk van het diagram (d.i. korte samenvattende schets) is om een zichtbare voorstelling te geven van Gods heerlijk voornemen der verlossing in onze Heere en Zaligmaker (Behouder) Jezus Christus vastliggend.

Het geheel rust op het « Vaste Fundament » : « Want niemand kan een ander fundament leggen dan hetgeen gelegd is » (1 COR. 1 Cor. 3:11) « En de zaligheid is in geen andere, want er is ook onder den hemel geen andere naam, die onder de mensen gegeven is, door welken wij moeten zalig (behouden) worden. » (HAND. 4:12). Allen worden gered door dezelfde Middelaar, maar allen hebben niet hun zegeningen in dezelfde plaats.

Gods Woord openbaart drie sferen van zegening, in welke van elkaar onderscheiden groepen van door God verlost en Zijn heerlijkheid ten toon zullen spreiden. De eerste sfeer is de aarde, de tweede de hemelen, de derde het overhemelse. Zie kanttekening Staten-Vertaling bij Ef. 1:3.

DE AARDE. In de toekomstige eeuw zal Israël, Gods eerstgeboren zoon (EF. 4:22), gesteld worden in de rechten van de eerstgeborene en alle Volken ten zegen zijn (ZACH. 8:13). « Het rijk en de heerschappij en de grootheid der koninkrijken *onder den gansen hemel* zal gegeven worden aan het volk der heiligen des Allerhoogsten (niet : der hoge plaatsen). » DAN. 7:27 Zie ook DAN. 2:44 Dit is het Koninkrijk der hemelen (d.i. van uit de hemelen opgericht), dat Johannes, Christus en de Discipelen aankondigen, MT. 3:2 ; 4:17; 10: 7.

DE HEMELEN. Boven de aardse sfeer, Israël en de Volken, liggen de Hemelen, het Vaderhuis, dat door de Heere Jezus wordt voorbereid (JOH. 14), het Gebouw, waarvan Paulus spreekt (2 COR. 5). Worden op aarde de Heidenen gezegend door Israël, in deze sfeer worden de uitverkorenen uit de Volken gezegend met de gelovige Abraham (GAL. 3:9,14). Zij zijn erfgenamen naar de belofte (GAL. 3:16,18, 29). In deze groep valt alle nationaliteit en onderscheid weg, daarin is noch jood, noch Griek, noch dienstbare, noch vrije, daarin is geen man noch vrouw. Zij zijn allen één in Christus Jezus (GAL. 3:28). Zij zijn erfgenamen der wereld (ROM. 4:13) d.i. der hemelen en der aarde in hun geheel (niet van een deel, zoals Israël en de Volken). Hun middelpunt wordt eenmaal het Nieuw-Jeruzalem, dat nu nog boven is (GAL. 4:26), het hemels Jeruzalem (HEB. 12:22), dat eenmaal zal nederdalen op aarde (OP. 21:2,10) en waarin de Bruid (die uit Israël is) ook eenmaal een plaats zal hebben (OP. 21:9) te midden van de « Broeders » (ROM. 8:29. HEB. 2:12). Zij, die in deze bedeling voor deze sfeer voorbereid

worden, gaan de Heere bij Zijn wederkomst tegemoet in de lucht (1 THESS. 4:13-18). Dat is de toevergadering tot Hem (2 THESS. 2:1), de episunagogè, welk woord in Hebr. 10:25 ten onjuiste vertaald is door « onderlinge bijeenkomsten. »

HET OVERHEMELSE. Over en boven de hemelen is de derde sfeer. We noemden die het overhemelse. Het Griekse woord, dat hierop wijst, komt in de Staten-Vertaling niet uit, daar het vertaald is door « hemelen » of « lucht. » EF. 6:12. In die sfeer nu wordt de Gemeente gezet, die Zijn (Christus') Lichaam is. Dit Lichaam wordt gezegend « met alle geestelijke zegeningen in de hemelen (Gr. : in de overhemelsen) in Christus » (EF. 1:3). Om daar oog voor te krijgen, bidt Paulus : « . . . opdat de God onzes Heeren Jezus Christus de Vader der heerlijkheid, u geve . . . verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten, welke de hoop zij van Zijn roeping . . . en welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven . . . , die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt en Hem heeft gezet aan Zijn rechterhand in de hemelen (Gr. : in de overhemelschen) . . . en heeft Hem der gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen, welke Zijn Lichaam is, de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult. » (Lees en heeft Hem tot een Hoofd boven alle dingen gegeven aan of voor de Gemeente, die Zijn Lichaam is, de vervulling of aanvulling Desgenen, Die alles in allen vervult. (EF. 1:18-23) « En heeft ons mede opgewekt en heeft ons medegezet in den hemel (Gr. -. in de overhemelsen) in Christus Jezus. » (EF. 2:8).

De Heere Jezus Christus verliet deze aarde om tot Zijn heerlijkheid weder te keren. Hij is opgevaren ver boven al (Gr.: *boven over*) de hemelen, opdat Hij alle dingen vervullen zou. (EF. 4:10) God zette Hem aan Zijn rechterhand in de hemelen (Gr.: in de overhemelsen) (EF. 1:20. COL. 3:1). Dit was Zijn plaats krachtens zijn Godheid. Nu is Hij tevens daar als Vertegenwoordiger der verlost mensheid (HEB. 9:24). Alles wordt eenmaal weder tot één vergaderd in Christus (Gr. : onder één Hoofd samenvergaderd) (EF. 1:10). Hij zal alle dingen verzoenen tot Zichzelf, hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij de dingen, die in de hemelen zijn (COL. 1:20). Van al wat te verzoenen is, neemt de Gemeente, die Zijn Lichaam is, de heerlijkste plaats in. Het Lichaam wordt met Hem gezet aan Gods rechterhand (EF. 1:20; 2:6) d.i. in het centrum der Godheid, welker volheid in Christus lichamelijk woont (COL. 2:9).

« Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de gevangenis gevangen genomen » (EF. 4:8), de overheden in het openbaar uitgetogen hebbende, heeft Hij over hen getriomfeerd. (COL. 2:15). « Hij is ver boven (Gr.: *boven over*) alle overheid en macht en kracht en heerschappij en allen naam, die genaamd wordt . . . en heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen. » Hij is tot een Hoofd boven alle dingen gegeven aan de Gemeente die Zijn Lichaam is. (EF. 1:22, 23. COL. 2:10). Christus is nu het Hoofd van het Ene

Lichaam (EF. 4:4 « Eén Lichaam is het ») in het overhemelse. (onder, te midden van de overhemelsen, d.i. tronen, heerschappijen, overheden, machten, die hun zetels hebben boven over de hemelen). Toch ziet men nog niet, dat Hem alle dingen onderworpen zijn (HEB. 2:8).

Christus is gegeven tot een Hoofd boven alle dingen, het Lichaam verkrijgt ook die plaats der uitnemende heerlijkheid. De leden van het Lichaam worden « mede in de hemel gezet » en wel door de « wederopstanding der doden. » (Gr.: de uitopstanding die uit de doden is) (FIL. 3:11). De groep van 1 Thess. 4 slaapt, totdat de Heere Zelf zal nederdalen en de doden in Christus opgewekt zullen worden ter ontmoeting van de Heere in de lucht (1 THESS. 4:16). Als de verheven Heere en Behouder bij Zijn wederkomst in heerlijkheid — Zijn tweede komst of parousia (spreek uit paroezia) — voor de aarde Zijn groote kracht zal gaan openbaren, wat uitlopen zal op het aanvaarden der heerschappij op aarde, zal Hij Zijn werkingen beginnen daar, waar Hij nu is, in het overhemelse. Het Lichaam is dan tot Hem vergaderd onder één Hoofd (EF. 1:10) en wordt met Hem geopenbaard in heerlijkheid (COL. 3:4). Hij zal dan van de hemelen nederdalen; dan zullen zij, die tot de hemelsche sfeer behooren Hem ontmoeten in de lucht. Daarop zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg (ZACH. 14:4) en daar zal de verlossing van Israël van de hand zijner vijanden aanvangen. De Antichristus zal Hij, na Zich door het luchtruim verplaatst en andermaal de hemel geopend te hebben (OP. 19: 11), te niet maken (d.i. van kracht ontdoen) door de verschijning Zijner toekomst. Dan openbaart Hij Zich als de Steen, Die het beeld vermalen (DAN. 2) en de tijden der Heidenen doen eindigen zal. Israël zal Hem er- (en her-) kennen als zijn Koning en behouden worden (ROM. 11:25, 26). « De God des hemels zal een koninkrijk oprichten, dat in der eeuwigheid niet zal verbroken worden . . . het zal bestaan in eeuwigheid » (DAN. 2:44) (in de olamim, d.i. de toekomstige aionen EF. 2:7).

De hoop van het komende koninkrijk op aarde is het onderwerp van vele O.T. profetieën. Aan Abraham en anderen werd nog meer geopenbaard. Zij worden het geslacht der hemelen (EF. 3:15), de sterren des hemels (GEN. 15:5, 6) de erfgenamen der wereld (ROM. 4:13).

Door Paulus laat God de hogere beloften, die in het O.T. meer verborgen blijven, met kracht alom prediken tot gehoorzaamheid des geloofs onder de Heidenen. Dit duurt totdat Israël terzijde wordt gezet en de hoop van Israël, de komst van Messias, uitgesteld wordt. Nadat Israël terzijde gezet is, wordt Gods openbaring tot volheid gebracht. Daarvan zegt Paulus: « Mij, den minste van al de heiligen is deze genade gegeven, dat ik onder de Heidenen zou bekendmaken den onnaspeurlijken rijkdom van Christus en allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap (Gr.: de bedeling) der verborgenheid zij, die van eeuwen (aionen) en geslachten is verborgen geweest in God » (EF. 3: 8, 9).

Van nu af is Paulus bedienaar van de bedeling der genade Gods (EF. 3:2). Hem is gegeven « om het woord Gods te vervullen (tot zijn volheid te brengen), de verborgenheid, die verborgen is geweest van eeuwen en geslachten, maar nu is bekend gemaakt, aan Zijn heiligen, aan wie God heeft willen bekend maken, welke is de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de Heidenen, welke is Christus onder u, de hoop der heerlijkheid. » (COL. 1:25-27). De Brieven aan Efeze, Filippi en Colosse werden geschreven na Israëls terzijdezetting (meestal zegt men: na Hand, 28) en daarin wordt de Verborgenheid geopenbaard, een Lichaam, d.i. uit meerdere leden bestaand geheel, dat Gods veelvuldige wijsheid bekend moet maken aan de overheden en machten in de overhemelsche (EF. 3:10).

Gedurende Handelingen werden de Heidenen gezegend in Abrahams Zaad, nog niet met Abraham (GAL. 3:0), daar deze nog niet was opgestaan. Gen. 12:3 is nog onvervuld gebleven. God gebruikte deze groep (we willen hen de Abrahamietische gelovigen noemen) om Israël tot jaloersheid te verwekken. Daartoe werden zij op de tamme olijfboom ingeënt (ROM. 11:17-24). Zij deelden zo ook in de Abrahamietisch — Israëlietische zegening, d.i. dat deel, dat aan Israël gegeven was. In de Brieven der Verborgenheid evenwel worden de gelovigen uit joden en Heidenen één gemaakt tot een nieuwe mens, tot één Lichaam en dit mede in het overhemelse geplaatst, met Christus ver boven alles. In de Profeten was geopenbaard, dat de Heidenen zouden gezegend worden (ROM. 15:8 — 12), in Paulus, dat men *met* de gelovige Abraham kon gezegend worden (wat méér is dan *in* Abraham : het « in » zet onder Abraham, het « met » op een lijn met hem). Nimmer was echter geopenbaard dat de jood, en de Heiden één Lichaam met Christus zou kunnen, vormen, « van hetzelfde lichaam » (Gr.: samenlichaam zijn). De Verborgenheid is, dat de Heidenen zouden zijn « mede (Gr.: samen) erfgenamen en van hetzelfde lichaam (Gr.: samen lichaam) en mede (Gr.: samen) deelgenooten Zijner belofte in Christus, door het evangelie waarvan ik (Paulus) een dienaar geworden ben » (EF. 3:3 — 7).

In elke sfeer van zegening kan een « erfdeel » (Gr.: een bezitsverwerving) verkregen worden. Abrahams natuurlijk zaad verkrijgt het land Kanaän (GEN. 13:15). Abraham zag uit naar nog iets hogers, het « betere vaderland, » het « hemelsche, » d.i. van uit het overhemelse bereid, de nieuwe hemel en aarde van Op. 21:2 met de stad, die fundamenten heeft, welker Kunstenaar en Bouwmeester God is (HEBR. 11:10 — 10). Hij zag uit naar het aanbreken, niet van de toekomstige eeuw, waarin Israël de verwoeste steden herbouwen zal (JER. 61:4), maar naar de komst van de tweede toekomstige eeuw, de aioon van de aioon (Gr.: grondtekst van Heb. 1:8), waarin God de Kunstenaar en Bouwmeester is en het gehele land Kanaän (GEN. 17:8) het erfbezit zal worden, waarin God bij de mensen zal wonen en Zijn tabernakel bij hen gezien zal worden.

Er is evenwel nog iets hogers: Christus is het Hoofd over alle dingen en vormt een Medelichaam uit de ganse mensheid dat met Hem gezet wordt « ver boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en allen naam, die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomstige » (EF. 1:21; 2:6). Daarvoor moest Paulus lijden (COL. 1:24), daarvoor strijden (COL. 2:1) « opdat hun harten vertroost mogen worden en zij samengevoegd zijn in de liefde, en dat tot allen rijkdom der volle verzekerdheid des verstands, tot kennis der verborgenheid van God en den Vader en van Christus » (COL. 2:2). Nu is het een deel hebben in de erve der heiligen in het licht, een overgerzet worden in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde. (COL. 1:12, 13) aan 's Vaders rechterhand om te bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, om vervuld te worden tot al de volheid Gods (EF. 3:19).

Bijlage van het onafhankelijk positief tijdschrift: « **Uit de Schriften.** »
Met toestemming van de Auteur J.E.M. eenigszins gewijzigd uit
het Engels vertaald.

Nadruk verboden volgens Auteursrecht.

Uitsluitend te bekomen bij de Administratie van:
« *Uit de Schriften.* » Nieboerweg 215, Den Haag.

Heruitgegeven door [Uit de Schriften](#) 2004